

triarcha Constantinopolitanus, Georgius Trapezuntius, Ioannes Plusiadenus, Hilarion Monachus et Nicetæ Byzantius. De processione Spiritus Sancti, et aliis; accedunt de Gregorio Palama Archiepiscopo Thessalonicensi Græcorum Sententiæ; Leo Allatius nunc primum e tenebris eruit, et Latine vertit; cujus notæ in prostremum tomum reijciuntur. Gr. et Lat. Romæ 1652 in 4°.

N° 36. Græciæ Orthodoxæ, Tomus Secundus, in quo continentur Scriptores, Ioannes Veccus Patriarcha Constantinopolitanus, Constantinus Meliteniota Chartophylax, Georgius Metochita Diaconus Magnæ Ecclesiæ, et Maximus Chrysoberga; De processione spiritus Sancti et aliis; Leo Allatius nunc primum e tenebris eruit, et Latine vertit; cujus notæ in prostremum Tomum reijciuntur. Gr. et Lat. Romæ 1659 in 4°.

Ὁ τρίτος τόμος τῆς τὰς περὶ Ἐμπορεύσεως τοῦ Ἁγίου πνεύματος καὶ παντοίας ἐτέρας τοῦ αὐτοῦ εἵδους περιεχοῦσης διατριβᾶς συλλογῆς ταύτης, ἥς ἐμελλε κατὰ τὴν ἐν τῷ προμετωπίῳ τῶν δύο πρώτων δημοσιευθέντων ὑπόσχεσιν τοῦ Ἀλλατίου, τὰ σχόλια περιέχειν, οὐδέποτε δυστυχῶς ἐξεδόθη.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΟΡΑΗ.

(Συνέχ. 18α φυλλάδ. 438.)

47

Εκ Παρισίων, 16 Ἰουλίου 1821

Τῷ Κ. Α. Κοντοσταύλῳ, (Εἰς Λονδίνον)

Φίλε συμπατριῶτα,

Δὲν σ' ἐλησμόνησα· εἶχα τὴν διεξοδικὴν ἐπιστολὴν σου τῆς 7 Μαΐου· ἀλλὰ μ' ἔλιπεν ὁ καιρὸς, μ' ἔλιπεν ἡ δύναμις ἡ σωματικὴ, καὶ τὸ πλεον ἀναγκαιὸν τῶν ἄλλων, τῆς ψυχῆς ἡ ἡσυχία, τὴν ὁποίαν εἶχαν ταράξειν πρὸ πολλοῦ διάφοροι περιστάσεις, καὶ τὴν ἐκαταζάλισαν τώρα, ἀντὶ νὰ τὴν γαληνίσωσιν, τῆς Ἑλλάδος αἱ συμφοραὶ ὅχι τόσον ὅσαι συνέβησαν, ὅσον ὅσας ἀκόμη μᾶς φοβερίζει τὸ ψυχολύπημα τοῦ τυράννου. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ θηρίον πνέει τὰ λοιπὰ· οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Ἑλλάς μέλλει νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπ' αὐτοῦ· ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴν ἀγοράσωμεν τὴν ἐλευθερίαν ὑπερακριβᾶ.

Μὲ θλίβει ἀκόμη καὶ ὁ λογισμὸς, μὴ οἱ καλοὶ σου

Ρ. μᾶς πραγματεύονται, ὥς ἐπραγματεύοντο ἕως τώρα οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς· μὴ μᾶς ἐβάλαν ἐμπρὸς νὰ δαμάσωμεν πρῶτοι ἡμεῖς τὸ θηρίον, διὰ νὰ δώσωσιν ἔπειτα εἰς αὐτὸ τὴν τελευταίαν πληγὴν αὐτοῖς! Τοιαύτη πολιτικὴ εἶναι ἀσυγχώρητος. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, αἱ σφαγαὶ ἤρχισαν πάλιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ πλειότεραν θηριωδίαν. Τρέμει ἡ χεὶρ μου, οὐδ' ἐμπορεῖ νὰ γράψῃ περισσότερα. Τῶν Κοζάκων τὸν τόπον ἐλάβομεν, μὲ ταύτην ὁμῶς τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ Κοζάκοι φονεύουν πλέον παρὰ φονεύονται, ἡμεῖς δὲ οἱ ταλαίπωροι κινδυνεύομεν νὰ κενώσωμεν τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐλθῶσιν ὕστερον νὰ τὴν κατακληρονομήσωσιν οἱ Κοζάκοι.

Τὴν περασμένην ἐβδομάδα σοῦ κατεύθυνα τὸν ἐξοχώτατον ἱατρὸν· εἶπέ τον ἀπαζόμενος, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἑλβετ ἀκόμη δι' αὐτὸν ἀπὸ τὴν πόστιαν δύο ἐπιστολάς (chargées) καθὼς λέγουσιν, καὶ τὰς κρατῶ κατὰ τὴν ὁποίαν μ' ἔδωκε διαταγὴν, ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὑγίαινε! Ὑγιαίνετε ὅλοι οἱ αὐτοῦ συμπατριῶται!

Ὁ φίλος
ΚΟΡΑΗΣ.

Παρακαλῶ σε νὰ μὲ κάμῃς τὴν χάριν νὰ μοῦ προμηθεύῃς τὴν νέαν ἐκδοσιν τοῦ Θεατοῦ, ἐκδομένην πρὸ τριῶν ἐτῶν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

(Ἐπανόρθωσις.)

Ἐν τῷ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τεύχει ἐξεδώκαμεν 18 ἐπιγραφὰς τῆς Τόμης κατὰ ἀντίγραφον ἐκείθεν σταλέντα. Δὲν ἤξεύραμεν δὲ ὅτε παρεδίδομεν εἰς τύπωσιν τὸ ἡμέτερον ἄρθρον (τῇ 24 Μαΐου) ὅτι μίαν ἐκείνων τῶν ἐπιγραφῶν, ἡ ὑπ' ἀρ. 6. εἰς γλῶσσαν Λατινικὴν σύντεταγμένη καὶ ἴσως ἡ σημαντικωτέρα πασῶν, βεβαίως δὲ ἡ δυσκολωτέρα εἰς μεταχείρισιν καὶ ἐρμηνείαν, εἶχεν ἤδη παρ' ἄλλου ἐκδοθῇ ἐν Εὐρώπῃ. Σήμερον εἶδομεν τὸ τοῦ Ἀπριλίου 1868 φυλλάδιον τῆς Revue archéologique de Paris, ἐνθα ἐν σελ. 272 εὗρομεν τὴν ἐπιγραφὴν ἐκείνην πολὺ κάλλιον κατὰ τὸ κεῖμενον ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ Γάλλου E. Desjardins καὶ ἡρμηνευμένην δὲ ἐπαρκῶς. Ὁ κ. Desjardins εἶχεν ἰδεῖ αὐτὸς τὸν λίθον ἐν Κωνσταντῇ, τῇ ἀρχαίᾳ. Τόμει, καὶ δὲν ἦτο ἡναγκασμένος ἐπὶ ἀντιγράφου ξένου νὰ ψηλαφῇ εἰς τὰ σκότη τῆς ἀβεβαιότητος. Προσέτι δὲ ἡ λογικὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐμπειρία τῷ διευκόλυναν τὴν ἀνχνύουσαν τοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένου ἀνδρὸς καὶ ἐξ ἄλλων δύο πρώην ἤδη ἐγνωσμένων ἐπι-